

Dragon හෙවත් මකරා කී විට අපේ සිතට නැගෙන්නේ අද්භූත සත්වයෙක් පිළිබඳ හැඟීමක්. ලොව වටා වූ මිථ්‍යා කථා ප්‍රබන්ධ බොහෝ අවස්ථාවලදී මකරා ජාදක කර ගෙන ගොඩ නැඟී ඇත.

තමුත් මෙම සිද්ධි අධ්‍යයනයේ යෙදුනෙක් ඉන්දුනීසියාවේ කොමඩෝ දූපතට ගියේ ඔවුන් පිළිබඳ අධ්‍යයනයටයි. කොමඩෝ දූපත මෙම මකරුන්ගේ ජන්ම ප්‍රදේශ ලෙසින් වූ පිලිගැනීම ඉහළයි. *Varanus Komodoensis* යන නමින් හඳුන්වන මෙම කුලය අපට හුරුපුරුදුව ඇත්තේ ගොයා (monitor lizard) යන නම වලින් ය. ආසියාව, අප්‍රිකාව සහ ඕස්ට්‍රේලියාව වැනි රටවල කරකැවෙන Dragon පිළිබඳ වූ මිථ්‍යා ප්‍රබන්ධ බොහෝය.

පිරිසක් සිතන්නේ වෙස්ට්ලාගන් කිඹුලන් ලෙසයි. දැනට ලොව විශාලතම උරග ගණයට අයත් Komodo ගොයා මෙම මිථ්‍යාවන් අතර තවමත් ජීවමාන ජීව විශේෂයක් ලෙස ලෝකයට ඉතිරිව ඇත.

පොසිල අධ්‍යයනයට අනුව ඔවුන්ගේ ආදිතමයන් විශාල උරගයන් වූ අතර අවුරුදු මිලියන 50 ක් 60 ක් අතර කාලයක සිට පරිණාමය වී ඇත. ඔවුන්ගේ ජන්ම භූමිය ඕස්ට්‍රේලියාව යැයි අනුමාන කරන අතර එතැන් සිට අද වෙසෙන ප්‍රදේශ දක්වා වූ සැතපුම් 500 ක පමණ දුර තරණය කළේ කෙසේදැයි බොහෝ

කොමඩෝ මකරා

දෙනා ප්‍රශ්න කරති. සාමාන්‍ය තරමට පිහිනුම් හැකියාව ඇති ඔවුන් සුළු සහිත උදම් රුලකින් නොමැරී බේරී අද සැරි සරන කොමඩෝ දූපතට පැමිණෙන්නට ඇතැයි සිතති. යමහල් විදුරණයකින් සැදුම්ලත් මෙම දූපතේ ඊන්ට්‍රා, පදර සහ ෂොලීරිස් ප්‍රදේශවල මෙම ගහනය හොඳින් පවතී. ලොව විශාලතම උරගයා පිළිබඳ අධ්‍යයනය ආරම්භ වූනේ 1912 වර්ෂයේදී ය. ජාවාහි බ්‍රට්ටන්බර්ග් (අද බෝගෝ නමින් හඳුන්වන) සත්වවිද්‍යා කෞතුකාගාරයේ මාජී පී.ඒ ඔයුවෙන්ස් විසින් මේ පිළිබඳ සඳහන් කළ තැන සිටම මෙම මකරා ගැන තොරතුරු විමසීම ආරම්භ විය. මුල් යුගයේදී මෙම සතුන් පිළිබඳව අධ්‍යයනයට වඩා ඔවුන් සත්වෝද්‍යානවල ස්ථානගත කිරීමට තීබුන උනන්දුව ඉහළ මට්ටමක පැවතිනි.

පරිසරවිද්‍යාඥ ඩබ්ලිව්. ඩග්ලස් බෝර්ඩන්

විසින් National Geographi සඟරාවට සිය අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමත් සමගම මෙම විශාල උරගයා Komodo Dragon යැයි හඳුන්වාදීම ආරම්භ විය. බර්ඩන් සඳහන් කරන අන්දමට මෙම මකරුන් තමන්ගේ විශාලතම සිරුර ආරක්ෂා කර ගන්නේ ඔවුන් මාංශභක්ෂක සතුන්ට ගොදුරක් නොවී සිටින්නට තරම් වාසනාවන්ත වූ නිසයි. lizards ලෙස හඳුන්වන උරග කුලයේ විශාල සතුන් එළු, ඌරු, මුව සහ මී හරක් වැනි සතුන්ගේ මලසිරුරු ආහාර කොට ගත්තද Dragon හෙවත් මෙම ගොයා monitor ජීවත්වන සතුන් මරා මස් කන්නට හුරුපුරුදු වූහ. කවුසු කුලයට මෙන් තරුණ මකරුන් වේගවත් ලෙස ගස් නැගීමේ දක්ෂයන් වූහ. වැඩිහිටි මකරුන් ඇඟපත සෙලවීමට කම්මැලිය.

විටෙක ඔවුන් හුනන් සර්පයන් සහ කුරුලු බිත්තර ද ආහාර කොට ගනිති. රින්ට්ජා (Rintja) ප්‍රදේශයේ ධීවරයකු සඳහන් කරන අන්දමට මේ මකරුන් අපේ එළුවන් අරගෙන යනවා. අඩි 5 ක් විතර දිග ඇති මධ්‍යම ප්‍රමාණයේ මකරුන් ගොදුරු දඩයමට ඉතාම දක්ෂයි. වැඩිහිටි මකරුන් ඊසස් වඳුරන් කුඩා පෝතින් පුදුමාකාර ලෙස දඩයම් කරනවා. අපි ඉන්න වට පිටාවට ආවත් උන්ගෙන් මිනිසුන්ට හානියක් තැහැ. මිනිසෙකු හඹා යන්නට තරම් වූ හැකියාවක් මෙම මකරන්ට තැහැ.

කොමඩෝ මකරුන්ගේ ආයු කාලය පිලිබඳව හෝ ඔවුන්ගේ ලිංගික සම්බන්ධකම් පිලිබඳ විශේෂ විස්තර නොතිබුනද amocbic පරිපෝෂිත රෝග තත්ත්වයට ගොදුරුවීමේ ප්‍රවණතාවය ඉහල නිසා ඔවුන්ගේ ආයුෂ කෙටිවීමට ඉඩ තිබෙනවා.

1933 වර්ෂයේදී ශාන්ත ලුසියා සන්ට උසනේදී හමුවුන පිරිමි මකරා දිගින් අඩි 10 කුන් අගල් 2 ක් ද බරින් රාත්තල් 350 ක් ද විය. කෙසේ වුවද ඉන්දුනීසියානු ජාතිකයන් සිය පරිසරයට දක්වන ආදරය නිසාම ටෝ එරටින් පිටතට ගොස් සිටින්නේ මෙම මකරුන් 8 ක් පමණි. ඔවුන්ගේ අපනයන ප්‍රතිපත්ති සන්ට විශේෂ පිලිබඳව වූ ලෙන්ගතු සිතීමට ගැලපි

තිබෙනවා. ඇමරිකා එක්සත් ජනපදයට ඉන්දුනීසියානු රජය මගින් න්‍යාගයක් ලෙස ලබා දුන් මකරා වොෂිංටනයේ ජාතික සන්ට උද්‍යානයේ සිටි. එහි අධ්‍යක්ෂක වෛද්‍ය නියධෝර් එම්. රිඩ් සඳහන් කරන අන්දමට 'රෙකි' නමින් හඳුන්වන මෙම ගැහැනු මකරා දිගින් අඩි 6 ක් පමණ වේ. අධ්‍යනයේ යෙදුන කථකයා බිත්තර පිපිරී පිටතට එන මකර පැටියෙකුගේ ජායාරූපයක් ලබා ගෙන ඇත. ඔහු සඳහන් කරන අන්දමට එම බිත්තරය ප්‍රමාණයෙන් පාන්ත බිත්තරයක් තරම්ය. අගල් 2 1/2 ක් පමණ දිගැති මෙම පැටවුන්ගේ හිස මත කහ ඉරය. මෙම දීප්තිමත් කහ වර්ණය උගේ මේරීම සමගම දුර්වර්ණ වේ.

ආහාර සොයා යන අවස්ථාව වෙත විට කොමඩෝ ප්‍රාගන්ගේ විලාශය ඉතාම පැහැදිලි ලෙස වෙනස් වේ. එවන් අවස්ථාවලදී මකරාගේ ක්‍රියාකාරීත්වය සවලකට සමානය. ගැරුප්පුවක් වැනි දිගු දිව දිගු කරමින් යන ගමනේදී ගොදුරු වෙත ඉවතරයි. මෙම දිව ගඳ සුවඳ මෙන්ම ඉව සමග සම්බන්ධව ඇත. හකු අග දත් ඉතාම තියුණුය. සාමාන්‍ය තරමට වැඩුන මෙම සතෙකු දිගින් අඩි 4 ක් හෝ 5 ක් වන අතර බරින් රාත්තල් 30 ක් පමණ වේ.

වැඩිහිටි සතෙකුගේ දිග මෙම ප්‍රමාණය මෙන් දෙගුණයක්ද බර දස ගුණයක්ද වේ.

මොවුන් ගොදුරු ග්‍රහනය කර ගැනීමේදී එතරම් ආක්‍රමණශීලී නොවේ. මකරුන් පිලිබඳ අධීක්ෂණයේ යෙදෙන මෙම කථකයා සඳහන් කරන අන්දමට ගොදුරට සෙමෙන් ලංවී මහන් විර්යෙන් ගොදුරට ගත් එළුවා ඇඳ ගෙන ගොස් ඇත. ඉන්පසු මෙම ගොදුර මත තැග කොරපොතු අතර සැහවුන දිගු නියපොතු වලින් පහුරු ගානු ඇත.

කොමඩෝ මකරු වියළි කාලයේදී මෙන්ම ශීත කාලයේදී වෙනසක් තැනුව සැරිසරති. වියළි කාලයේදී ගංගාවන්ගේ ඉවුරු දිගේත් ශීත කාලයේදී තෙත් වූන පොළවෙන් මකරුන්ගේ පා සටහන් දකින්නට ලැබේ. වියළි කාලගුණ තත්ත්වයේදී මකරුන් ඉබේටම තෙතමන සහිත ප්‍රදේශවලට සංක්‍රමණය වේ.

අද ලොව පුරාම සිටින මකරන්ගේ සංඛ්‍යාව 1000 කටත් අඩුයි. ඔවුන්ගේ ව්‍යාප්තිය දුපත් තුනකට තරම් සීමා වී ඇත. ප්‍රාග් ඓතිහාසික උරගයින්ට තැකම් කියන මෙම මකරුන් හෙට ලෝකයට ඉතිරිවේද යන්නත් ගැටළුවක් බව අමතක කළ යුතු නැත. □

ප්‍රභූත වාන්දුකී ද සිල්වා